

NASLOVNICA

SADRŽAJ

INTERVJU S POVODOM

KRITIKA I...

MANIFESTACIJE

L. [ČLANCI SURADNIKA](#)

L. Dioniz2016.

L. Festival lutke 2016.

L. [Mja Čorak Slavenska i Dan plesa](#)L. [Mehić S. Ma Čorak Slavenska i Dan plesa](#)

L. Jarčevac 2016

L. Dani Julija Knifera

L. 51. Borštnikovi susreti

L. UNIMA, Tolosa i San Sebastian

L. Simpozij Virtualni prostor - suvremeni prostor

L. STUDENTSKI ČLANCI

ESEJI

IZDAVAŠTVO

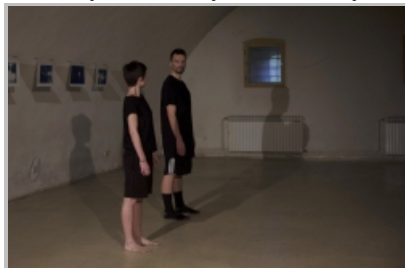
Selma Mehić

smehic123@gmail.com

Karakia za osječko plesno pleme

Obilježavanje godine Mije Čorak Slavenske i Međunarodnog dana plesa - Umjetnička akademija u Osijeku, 29. travnja 2016., Galerija Kazamat

Volim plesati iznad svega, jer ples je lijep i mlad, jer je ljudski, jer savršeno izražava sve osjećaje srca i osjetila rekla je slavna balerina i u toj smo rečenici pronašli inspiraciju za ovogodišnje okupljanje ljudi iz različitih osječkih priča, povezanih upravo tom jednostavnom i primarnom potrebom za kretanjem. Publiku je dočekala Maja Đurinović podsjetivši prisutne na godinu Slavenske, najavila program i pozvala u prostor multimedije gdje

Ma Štark i Josip Buljević

je postavljena izložba slika Mie Štark pod nazivom *Tijelo kao medij* (Mia Štark je studentica likovne kulture i plesačica i u svome se radu bavi proučavanjem i povezivanjem plesne i likovne umjetnosti) koja je ustvrdila kako je: *Tijelo svojim pokretima stvara sliku, odnosno fotografiranjem pokreta pod određenim uvjetima, tijelo stvara slikarski potez. Rad je kombinacija različitih medija i prijenos iz jednog medija u drugi. Pokret je prenesen u medij fotografije, koja je kasnije prenesena na Fabriano papir tehnikom cijanotipije kako bi pokret još više došao do izražaja, odnosno kako bi se stvorila slika.* U prostoru izložbe plesač Josip Buljević je usvojio i razvio Mjinu koreografiju što je ona zabilježila fotoaparatom i onda obradila u izložene slike. U ovom plesnom performansu autorica i plesač su krenuli obnutim putem: slike su pokrenule Buljevića koji je onda pokrenuo Štark.

Završnica je unisono kretanje, a zatim zajedničko kretanje nastalo međusobnim utjecajima, bez mogućnosti točnog određivanja početnog impulsa. Baveći se promišljanjem o izložbi i procesu Štark je objasnila kako su: *Fotografije nastale bilježenjem plesne sekvence, a sada taj cijeli proces vraćamo unazad. Ovog puta neće fotografija nastati*

pod utjecajem pokreta, već je pokret iniciran fotografijom. Rješavamo problem, ne kako pokret pretočiti u sliku (odnosno fotografiju), nego kako sliku pretočiti u pokret. Josipovo tijelo je medij. On čisto promatra slike te ih propušta kroz svoje tijelo i s posebnom preciznošću i koncentracijom pleše svih osam eksponata. Mia je veći dio točke u ulozi promatrača svog modela, a kada napokon zapleše, bavi se njegovim tijelom tako da je njezin pokret ili usmjeravanje njegovog tijela ili je reakcija na njegov pokret. Iz prostora izađu zajedno.

Mlada glumica HNK u Osijeku Matea Grabić pročitala je hrvatsku poruku za Dan plesa Leonarda Jakovine koji citira Marthu Graham: *Plesači su glasnici bogova. Iza njezinih riječi stoje mudrost i nevjerojatna snaga, jer gledajući umjetnost kao što je ples katkad mi pada na pamet misao da svatko od tih predivnih bića izgleda kao nekakav svevišnji poslanik koji se na trenutak spustio među nas. Ples je uvijek bio, i ostat će, univerzalni jezik, razumljiv svima, jer što bi naš svijet bio bez njega? Zato se klanjam našoj profesiji na toj ljepoti i tim osjećajima koji su nas postavili i izgradili kao umjetnike, dajući nam privilegiju da pokretom izrazimo najdelikatnija stanja i emocije koje čovjek proživljava u svome životu.* Inspirativna poruka, premjestila je publiku i uvela u drugi dio programa koji, nakon Miine suptilne plesnosti i preciznog i artikuliranog Josipa, na potpuno drugačiji način uznemiruje prostor.

Posebna je novost i pozitivno iznenađenje nastup Osječkog plesnog ansambla (OPA!) u koreografiji Maje Huber. OPA! čine Bruna Ljubičić, Marija Pešikan, Ana Medvedec, Lina Medvedec, Mia Katić i Maja Nađ. U pomalo cunnighemovskoj koreografiji pokazali su visoku sposobnost vadanja tijelom i prostorom i scensku ozbiljnost i zrelost koja je postignuta sistematičnim i pažljivim pedagoškim radom Maje Huber.

Osječki plesni ansambl (OPA!)

U programu su sudjelovali i studenti 2. godine BA studija glume i lutkarstva (Lino Brozić, Marko Capor, Marijan Josipović, Antonia Mrkonjić, Josipa Oršolić, Gabrijel Perić, Zdenka Šustić i Lovorka Trdin) pod mojim mentorstvom. Oni su poznati materijal nastao na kolegiju scenskog pokreta stavili u kontekst inspiriran ovogodišnjom međunarodnom porukom za Dan plesa koju je napisao samoanski umjetnik Lemi Ponifasio i naslovio ju *Karakia (Molitva)* za Zemlju i Čovjeka. Studenti kroz disanje u grupi, raspad grupe, unisono kretanje, kretanje u kanonu, slobodno kretanje, partnerske odnose, itd. inzistiraju na tjelesnom događaju i tako grade arhetipske situacije. Zato se Ponifasijeva poruka u

mojoj izvedbi stopila s njihovim kretanjem poput zaziva plemenske zajednice, zaziva za *ples i pokret ljubavi/ pokret pravde/ svjetlo istine*. Dan plesa povodom kojeg se uvijek trudimo okupiti ljude kojima je važno i drago pomicati granice shvaćanja plesa u Osijeku neizmjereno je važna manifestacija. Ta potreba za vraćanjem osječkoj zajednici otvara prostor za zanimljive suradnje, koje su nekada davno započete ili tek čekaju svoje vrijeme te tako Dan plesa 2016. u Osijeku predstavlja još jednu molitvu za (po)kretanje našeg grada.

Studenti 2. Godine UAOS i Selma Mehić